

Skarga wniesiona w dniu 1 marca 2018 r. – BNP Paribas / EBC**(Sprawa T-150/18)**

(2018/C 161/69)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: BNP Paribas (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i P. Kupka)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Częściowe stwierdzenie nieważności art. 9 decyzji EBC nr ECB/SSM/2017 – R0MUWSFPU8MPRO8K5P83/248 z dnia 19 grudnia 2017 r., w zakresie w jakim nakazuje on odliczenie nieodwołalnych zobowiązań do zapłaty podjętych w ramach jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Single Resolution Fund, SRF), krajowych funduszy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz krajowych systemów gwarancji depozytów kapitału podstawowego Tier I, na zasadzie indywidualnej, subskonsolidowanej i skonsolidowanej, a w szczególności ust. 9.1, 9.2 i 9.3;
- Obciążenie EBC kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym zaskarżona decyzja nie ma podstaw prawnych, ponieważ EBC skorzystał ze swoich uprawnień w dziedzinie nadzoru ostrożnościowego w celu ustanowienia środka o charakterze generalnym, leżącym w kompetencji prawodawcy, oraz przekroczył uprawnienia nadane mu przez art. 4 ust. 1 lit. f) i art. 16 rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzającego Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. 2013, L 287, s. 63).
2. Zarzut drugi, oparty na okoliczności, że zaskarżona decyzja jest obarczona naruszeniem prawa, ponieważ EBC dokonał wykładni sprzecznej z zamiarem prawodawcy, który wydał akty prawa Unii zezwalające instytucjom kredytowym na korzystanie z nieodwołalnych zobowiązań do zapłaty w celu spełnienia części swoich zobowiązań wobec krajowych funduszy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz krajowych systemów gwarancji depozytów, pozbawiając w ten sposób rozpatrywane przepisy ich effet utile (skuteczności). EBC oparł ponadto swą decyzję na błędnym rozumieniu europejskich i transponujących krajowych ram prawnych mających zastosowanie do nieodwołalnych zobowiązań do zapłaty.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.
4. Zarzut czwarty, dotyczący okoliczności, że zaskarżona decyzja oparta jest na błędzie w ocenie i narusza zasadę dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 26 lutego 2018 – Legutko i Poręba przeciwko Parlamentowi**(Sprawa T-156/18)**

(2018/C 161/70)

*Język postępowania: Polski***Strony**

Strona skarżąca: Ryszard Antoni Legutko (Morawica, Polska), Tomasz Piotr Poręba (Mielec, Polska) (przedstawiciel: M. Mataczyński, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski